

[Aksel Larsen.]

om man så måske kan sige, at det, når det nu bliver lavet om som her foreslået af udvalget, ikke er så slemt, som det var fra forslagsstillernes side, mener vi dog ikke, at vi kan tilslutte os dette ændringsforslag.

Det ærede medlem hr. Anker Lau — eller var det hans parti? — kunne ikke forstå, at det skulle tage så lang tid for trustkommissionen at blive færdig med de undersøgelser, der er i gang. Jeg beklager, hvis det ærede medlem hr. Anker Lau ikke var til stede ved første behandling, for havde han været det, havde han kunnet få oplysning herom af den højtærede minister. Jeg ser i Folketingstidende, sp. 2913-14, at den højtærede handelsminister ved første behandling bl. a. sagde følgende:

„Når flertallet ved de forhandlinger, som fandt sted mellem de fire partier og den daværende handelsminister i december 1955, ikke kunne være med til at fastsætte en frist for afslutningen af kommissionens arbejde, skyldtes det netop erkendelsen af, at hensynet til de nødvendige forhandlinger med erhvervslevet gjorde fastsættelsen af en sådan frist umulig, for ellers kunne man ikke regne med, at arbejdet kunne blive færdigt. Fra kommissionens side fremhævedes i denne forbindelse, at fastsættelsen af en sådan frist ville gøre det vanskeligere end ellers at få oplysninger frem inden for en rimelig frist. Man kan ikke se bort fra, at sådanne frister må opfordre næringslivets folk til at tøve med at fremsætte de oplysninger, der er anmodet om.“

Det forekommer mig, at det er det hovedsagelige i den højtærede ministers argumentation for, at man ikke kan fastsætte en bestemt frist, og på baggrund af denne argumentation, som jeg ikke ser at udvalgets ordfører ved første behandling er gået imod, forekommer det noget besynderligt, at udvalget kan aflevere en enstemmig betænkning af det indhold og med den ordlyd, betænkningen har. Man siger nu netop, at man mener at kunne fastsætte en bestemt frist, inden hvis udløb kommissionen skal gøre sit arbejde færdigt.

Derefter siger man i betænkningen:

„Fastsættelsen af det nævnte tidspunkt for afslutning af trustkommissionens arbejde giver kommissionen mulighed for — mulighed for — „at give de virksomheder og organisationer, der ikke har svaret på trustkommissionens henvendelser, en passende frist til besvarelse heraf, og udvalget går ud fra, at sådanne besvarelser vil fremkomme.“

Det er ganske rigtigt, at det giver en særdeles rimelig, meget rundelig frist for afgivelse af besvarelse, men mig bekendt er der ikke noget, der forpligter de pågældende virksomheder til at give noget svar, og så hjælper det ikke, at udvalget — som det skriver —:

„går ud fra, at sådanne besvarelser vil fremkomme.“

Det kan udvalget gå ud fra fra nu af til juleaften om 100 år, men deraf følger ikke, at besvarelserne fremkommer.

Jeg kunne forstå, om man nu med regeringspartiernes tilslutning lavede en lov om, at trustkommissionen skal afslutte sit arbejde og afgive betænkning senest 1. juli 1959, hvis man samtidig gav den magt i hænde til at fremtvinge de besvarelser, den har brug for. Herom foreligger der imidlertid ikke noget. Der foreligger kun en konstatering af, at den frist, man giver virksomhederne, er særdeles rimelig, og et håb om, at de vil benytte sig af den og virkelig ulejlige sig med at svare.

Jeg synes ikke, det er rimeligt at disponere på den måde. Som det er sagt af mit partis ordfører ved første behandling, nærer vi ikke nogen stor kærlighed til kommissioner, men vi synes, at trustkommissionen er en af de kommissioner, der virkelig kunne gøre nytte. Men skal den kunne gøre nytte, skal den også have mulighed for at gøre sit arbejde færdigt, og vi kunne i den forbindelse — som tidligere sagt fra vor side — godt ønske, at den havde et endda mere udvidet arbejdsfelt end det, den har.

Hvis man laver en lov som den, de fem partier, der er repræsenteret i udvalget, nu synes at være blevet enige om, har man ingen sikkerhed for, at trustkommissionen gør sit arbejde færdigt på forsvarlig måde. Derved vil man netop — jfr. den højtærede handelsministers udtalelse ved første behandling — animere de udsurgte virksom-